

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 26. Absolutio Papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

nec communicare, nisi per modum Viatici in extrema mortis hora.

Sæculum XI.
A.C. 1031.

§. XXVI.

Absolutio Papæ.

Tandem in eodem Concilio non nemo conquerebatur, quod Excommunicati sæpe pœnitentiam & absolutionem, suis Episcopis id ignorantibus, a Romano Papa obtinerent, & hac de causa pax destrueretur, nec non Concilii Decreta effectu carerent, dum quos Episcopi iuste ligarent, ille injuste solveret. Ad hæc Engelricus Canonicus Aniciensis verba fecit in hunc modum: *Aliquot abhinc annis Stephanus Episcopus Claromontanus Pontium Comitem Arvernensem, quod dimissa legitima uxore aliam accepisset, excommunicavit, quem cum nulla ratione vellet absolvere, nisi prius errorem emendasset, Comes Romæ absolutionem a Papa obtinuit, nesciente, quod esset excommunicatus. (*)* Episcopo deinde per literas conquerenti rescripsit Papa: *Quod nesciens*
egi,

p. 908.

(*) Non satis clare hæc in ipsis Actis narratur. Nam Comes ab Excommunicatione absolutus non est, cum eam Papa ignoraverit; sed hoc ita videtur accipiendum, quod Comes ille, causa sua Romæ subreptitie vel obreptitie proposita, licentiam impetraverit, secundam mulierem
tanquam

Sæculum XI. A.C. 1031. *egi, Frater carissime, non mea sed tua est culpa. Cur enim per literas me non monuisti, priusquam hic reus Romam pervenisset? ipso sane rejecto, sententiam Excommunicationis confirmassem. Propterea quippe omnibus Consacerdotibus meis, quod nullatenus ipsis adversari velim, sed potius eos adjuvare & consolari. Absit enim Schisma a me & a Coepiscopis meis. Itaque illam absolutionem subreptitæ impetratam nullam declaro, de qua reus nihil nisi maledictionem speret, quoad, si iuste satisfecerit, tu ipsum absolveris.*

p. 509.

Episcopi, collaudato factō Pontificis, dixerunt: A Pontifice Romano, ceterisque Patribus cautum tenemus, quod, si Episcopus Diæcesano suo pœnitentiam injunxerit, eumque postea miserit ad Papam, judicaturum, an pœnitentia sit delicto congrua, eam Papæ auctoritas confirmare, minuere, vel augere possit. Ita etiam, si Episcopus mittat ad Papam Diæcesanum suum cum testibus literis ab eo pœnitentiam accepturum, ut multoties pro gravissimis peccatis fieri amat, potest talis peccator remedium a Papa sumere; sed inconsulto

tanquam uxorem retinendi. Ceterum cum dicat Engelricus, id ante aliquot annos contigisse, & Concilium anno 1031. celebratum sit, Joannis Papæ septimo, conjectura est eundem hujus Rescripti Auctorem extitisse.

consulto Episcopo suo penitentiam & ab- Sæculum XI.
solutionem a Papa accipere nemini licet. ()* A.C. 1031.
 Cetera Acta hujus Concilii Lemovicen-
 sis desiderantur.

§. XXVII.

S. Simeon Trevirensis.

Simeon Monachus, cujus testimonium *Sup. §. 24.*
 de fide Orientalium circa Apostolatū
 S. Martialis in Concilio Lemovicensi pro-
 ductum, (**) inter illustriores Viros San-
 ctos hujus Sæculi locum meruit. Is Sy- *vit. Sæc. 6.*
 racusis in Sicilia ex parentibus Græcis & *Ben. p. 372.*
 nobilissimis natus & Christianis moribus *Boll. I. Jun.*
to. 19. p. 87.
 educatus, septennis a patre Constantino-
 polim perducitur, ibique sapientissimis
 Magistris erudiendus traditur. Crescen-
 te ætate, cum exemplum Occidentalium,
 Jerosolymam petentium, præ oculis ha-
 beret,

(*) Ex his dicta in Nota ad Num. 7. confir-
 mantur, atque studiosus Historiæ Ecclesiasticæ
 Lector ex iis, quæ in Conciliis tam universali-
 bus quam provincialibus dicta & acta fuerunt,
 quid de potestate & infallibilitate Romani Pon-
 tificis, & de Forma Regiminis Ecclesiastici tota
 Ecclesia semper senserit, longe melius cognosceret,
 quam ex argumentis, quæ vel præjudicium, vel
 proprii ingenii fecunditas produxit.

(**) Traditio Orientalium, si satis probata
 esset, inter cetera argumenta pro Apostolatu
 S. Martialis esset optimum.